

Tết năm nào

Tác Giả: Ng&#c Anh

Thứ Bảy, 21 Tháng 1 Năm 2012 23:27

Tết, ch&#m t ti&#ng ng&#n g&#n, nh&#ng g&#i lên trong tâm t&#m i ng&#i Vi&#t chúng ta bao hình &#nh thiêng li&#ng, vô s&#m u chuy&#n vui bu&#n.

Tết năm nay, tr&#i Paris ch&#t m&#a ch&#t gi&#. C&#n gi&# mùa đông kh&#i đ&#ng trong ký &#c tôi quá nhi&#u k&# ni&#m nh&#ng năm xa x&#a &# Sài Gòn.

Tết năm &#y, tôi v&#a tròn 18 tu&#i. Trái v&#i các năm tr&#c ch&# trông ch&# Tết đ&# đ&#c ngh&# h&#c và nh&#n ti&#n lì xì, năm &#y tôi nhìn m&# tôi chu&#n b&# cho gia đình đón Xuân v&#i c&#p m&#t m&#i . Nh&# thông l&# hàng năm, hai tu&#n tr&#c Tết m&# tôi tho&#n tho&#t lo trang hoàng nhà c&#a, nào pháo t&#p, nào pháo đ&#ng, nào hoa cúc, nào hoa th&#c đ&#c, nào hoa v&#n th&#, và không quên c&#t t&#a cây hoa mai t&# quý &# v&#n nhà đ&# hoa k&#p n&# ngày đ&#u xuân, cũng nh&# đi ch&# mua bánh ch&#ng, đ&#a h&#u, m&#t trái cây, h&#t đ&#a, h&#ng khô...

M&#t tu&#n tr&#c Tết, m&# tôi lo đ&#a ông Táo v&# tr&#i. Sau khi lau chùi và x&#p các l&# v&#t trên bàn th&# Ph&#t, bàn th&# thiên, bàn th&# ông bà t&# tiên, bàn th&# ông Táo, m&# tôi kh&#n vái tr&#c các bàn th&#. Làm sao tôi quên đ&#c c&#nh t&#ng m&# tôi trang nghiêm trong b&# áo tràng xám, thành tâm g&#i qua nén h&#ng th&#m l&#i c&#u nguy&#n. Nhìn m&# tôi v&#i b&# áo tràng xám v&#n th&#ng m&#c khi đi chùa hay khi c&#u nguy&#n, tôi phát giác m&# tôi ch&# có b&# áo này t&# bao nhiêu năm nay, trong khi m&#i khi Tết đ&#n, m&# tôi thức đ&#m th&#c hôm đ&# hoàn thành cho k&#p áo m&#i cho m&#i ch&# em tôi.

M&#t ngày tr&#c Giao Th&#a, ba tôi đ&#n các con nên tính s&# trong năm qua, mình đã làm đ&#u gì ph&#i trái, đ&# s&#a sai cho năm m&#i. Tôi v&#n không quên m&#ng &#c c&#a ba tôi, m&#t ng&#i i ch&#u nhi&#u &#nh h&#ng c&#a Nho Giáo, là đ&#c làm th&#y giáo làng x&#a, m&#c áo the thâm, mang gu&#c

Tết năm nào

Tác Giả: Ng&#c Anh

Thứ Bảy, 21 Tháng 1 Năm 2012 23:27

m&#c, d&#y đi&#u hay l&# ph&#i cho các h&#c trò nghe. Không th&#c hi&#n đ&#c c&#c m&# này, nên ba tôi xem các con nh&# h&#c trò.

Tôi còn nh&# ba tôi cho m&#i ch&# em chúng tôi m&#t quy&#n t&#p ghi ngoài bì < nh&#ng đi&#u c&#n bi&#t tr&#c khi l&#p gia đình > r&#i ba tôi đ&#c cho chúng tôi vi&#t v&# Tam Tông T&# đ&#c, Tam Càng Ngũ Th&#ng, Công Dung Ngôn H&#nh. Ba tôi t&# m&# nh&#c ch&# em chúng tôi ch&# nên m&#m c&#i hay c&#i ch&#m ch&#m th&#i, và ph&#i t&#p đi&# v&#i quy&#n t&# đi&#n trên đ&#u, đ&# đ&#t đ&#c đáng đi&#ng khoan thai quý phái.

Nghe l&#i ba tôi, t&#i hôm &#y, tôi suy nghĩ xem nguyên năm qua, đã làm gì, ngoài vi&#c h&#c và ngh&#ch phá ch&# em ? A, tôi nh&# là l&#n đ&#u tiên, năm &#y tôi đi làm, l&#n đ&#u nh&#n ti&#n thù lao do vi&#c đi d&#y t&# kèm tr&# t&#i t&# gia, tôi không đ&#c t&# nhiên l&#m. Sau khi lí nhí c&#m &#n bà m&# h&#c trò, tôi đ&#p xe th&#t nhanh v&# nhà. Khi m&#t phong bì s&#ch, tôi n&#n nót vi&#t gi&#ng : Kính bi&#u Ba Me. Xong, tôi ki&#m l&#i s&# t&# gi&#y b&#c, thì h&#i ôi, sao thi&#u m&#t t&# ! R&#m r&#m n&#c m&#t, ch&#a k&#p than thân trách ph&#n, thì có ti&#ng ng&#i g&#i ngoài c&#ng : hóa ra là bà m&# h&#c trò đ&#n đ&#a t&# gi&#y b&#c mà tôi làm r&#i, lúc v&#i v&# ch&#y v&# nhà. Các b&#n có bi&#t tôi h&#nh đi&#n bi&#t bao khi cung kính trao phong bì cho m&# tôi. M&# tôi đang làm b&#p, ng&#c nhiên nhìn phong bì và nhìn tôi, ch&#m rãi m&# phong bì. Tôi h&#i h&#p, t&# nghĩ mình đ&#a quá ít, không đ&# cho mẹ đi ch&# vài ngày. Mà có mu&#n đ&#a thêm, cũng không có mà đ&#a, tôi ch&#a k&#p nói ‘C&#a ít lòng nhi&#u, mẹ nh&#n cho con vui’, mẹ tôi đã ôm ch&#m l&#y tôi, cho nên tôi không k&#p th&#y hai gi&#ng l&# c&#a m&# tôi. Riêng tôi, ch&#a bao gi&# tôi th&#y sung s&#ng tràn tr&# nh&# chi&#u hôm &#y, đ&#c m&# tôi hi&#u và đón nh&#n lòng hi&#u th&#o th&#ng yêu cha m&# c&#a tôi.

Cũng h&#nh phúc bi&#t bao m&#i bu&#i tr&#a, khi chuông sân tr&#ng trung h&#c vang lên, b&#n h&#c trò chúng tôi x&#p hàng hai đ&# ti&#n ra c&#ng đi v&#. Khi cánh c&#a s&#t m&# r&#ng to, tôi vui m&#ng nhìn th&#y m&# tôi núp d&#i cây dù mà, cho t&#i bây gi&# đã h&#n 40 năm, tôi v&#n còn nh&# nh&# in, đó là cây dù n&#n màu tr&#ng có nh&#ng hình v&# màu xám xung quanh nh&#ng hoa h&#ng màu tím. Trong lúc b&#n b&#n tôi thì th&#o : < ê, t&#i bây, m&# nh&# này đ&#p quá >, gi&#a cái n&#ng gay g&#t c&#a khung tr&#i Sài g&#n, m&#t c&#m giác mát r&#i xâm chi&#m toàn thân c&#a tôi, khi m&# tôi nho&#n mi&#ng c&#i v&#i tôi. Cuối năm trung h&#c đó, tôi lên đ&#i h&#c, và m&# tôi không còn đón tôi n&#a. Nh&#ng n&# c&#i hi&#n hòa trên khuôn m&#t kh&# ái c&#a m&# v&#n theo tôi mãi mãi.

Nguyên c&# ngày tr&#c Giao Th&#a, m&# tôi l&#ng x&#ng đ&#n đ&#p làm b&#p, vì m&# tôi quan ni&#m là không nên làm vi&#c trong 5 ngày Tết, vì nh&# v&#y là mình s&# ph&#i làm vi&#c quanh năm. M&# tôi gi&# nh&#ng quan ni&#m ông bà x&#a đ&# l&#i, nghĩ l&#i đôi lúc th&#y đúng là mê tín đ&# đoan, đôi lúc th&#y quá d&# th&#ng ! Ví d&# nh&#, tuy là r&#t tin yêu ch&# em gái chúng tôi, nh&#ng lúc nào vinh h&#nh xông đ&#t nhà đ&#u năm cũng dành cho ba tôi, hay là cho anh tôi ho&#c là c&#u em út c&#a nhà. Ch&#c là m&# tôi ít nhi&#u cũng b&#nh h&#ng t&# t&#ng tr&#ng nam khinh n&#. M&#i l&#n đi thi là không

Tết năm nào

Tác Giả: Ng c Anh

Thứ Bảy, 21 Tháng 1 Năm 2012 23:27

bao giờ mẹ tôi cho ăn trứng, vì nhỡ vỡ sỡ tránh cho các con đi thi bỡ đi m x u nh t là ăn trứng vỡ t, cũng nhỡ không cho ăn canh bí, vì có thỡ quên bài.

Khi g n đ n Giao Th a, ba mẹ tôi chu n b qu n áo ch nh t ch c nhà đi chùa : chùa đông ngh t ng i, trong khói h ng nghi ngút, ng i l Ph t, ng i hái l c.. Nhìn ba mẹ cung kính th p nhang, ch em chúng tôi cũng xúm xít làm theo. Tôi nh là có xin Ph t phù h cho thi đ u Tú Tài, mà đòi đ u cao đ có h c b ng xin du h c !

V nhà đúng 12 g khuya, ba tôi xông đ t, mẹ tôi l y bàn th , sau là anh tôi châm ngòi đ t giây pháo : tiếng pháo đ ùng, khi là pháo l n, hay n lách tách khi là giây pháo nh , âm thanh k đi u làm sao, và mùi khen khét c a khói pháo sao mà đáng nh th ! Cùng lúc, c thành ph vang lên tiếng pháo, t hang cùng ngõ h m, đ n dinh th nguy nga.. Ôi, sao giây phút thiêng liêng quá, nguyên c n c Vi t Nam, tri u ng i đ p cùng m t nh p tim. Nh l i giây phút c nhà ch giây pháo đ t n , tr thì b t tai, ng i l n thì trang nghiêm nghĩ đ n năm m i, tôi thì miên man nghĩ đ n t ng lai nhi u m ng m c a tu i 18... Nay, tôi v n ray r t, thêm nghe tiếng pháo, c ao ng i mùi pháo...

Tiếng pháo v a đ t, ba tôi vào thay áo dài g m xanh mang khăn đống, m tôi mãi nguy n nhìn ch em chúng tôi sung s ng trong b áo m i. Các con đ ng tr c cha m , hân hoan m ng tu i cha m . C m phong bì đ l i xì trong tay, ba mẹ chúc T t các con, tôi còn nh ba tôi chúc cho tôi thi đ u đ i h c, ba s cho may th ng áo dài kim tuy n. V sau, ba tôi có cho tôi áo dài kim tuy n th t, tôi v n nh áo này màu h ng sen.

Th ng, m tôi dành cho ba chúc các con, mẹ ng i c nh ba, im l ng, nh ng n c i r ng r trên khuôn m t ng i m hi n lúc đó đ đi n t h nh phúc tràn ng p lòng m tôi trong giây phút thiêng liêng m cúng đ u năm, có c gia đình đoàn t , các con quây qu n bên ba mẹ.

Nh m m t l i, tôi h i t ng quãng đ i đã qua, bao nhiêu bi n c , bao nhiêu thăng tr m, nh l i l a tu i 18, tôi m m c i v i quá kh và tin t ng vào t ng lai, vì lúc nào ba mẹ tôi cũng b bên c nh đ chia x , đùm b c và yêu th ng con nh thu nào.